

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **T. T. H. N.**, zastoupené JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem Liberec, České mládeže 135, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 8. 2007, č. j. 29 Az 67/2006 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 11. 2006, č.j. OAM-994/VL-10-K01-2006. Rozhodnutím správního orgánu nebyla stěžovatelce k její žádosti udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud posoudil žádost stěžovatelky jako účelovou. Stěžovatelka o udělení mezinárodní ochrany požádala teprve poté, co jí zaměstnavatel sdělil, že pokud nebude mít v pořádku doklady, bude propuštěna. V případě návratu do Vietnamu se obává, že by na ní mohli věřitelé vymáhat vrácení dluhu. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že skutečnosti uváděné stěžovatelkou nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.

Kasační stížností napadla stěžovatelka rozsudek krajského soudu z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Namítla, že při pohovoru v rámci správního řízení uvedla, že pronásledována byla, a to pro příslušnost k určité sociální skupině. Ze země původu uprchla proto, že se odmítla podrobit sociálním omezením. Stěžovatelka připustila, že obavy z pronásledování jednoznačně nevyjádřila. Nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že důvodem její žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly ekonomické důvody. Ačkoli důkazní břemeno v zásadě spočívá na osobě vznášející nárok, dochází často k tomu, že žadatel není schopen podložit svá vyjádření dokumentárními či jinými důkazy. V určitých případech

je třeba, aby při posouzení žádosti byly objasněny veškeré zjevné nesrovnalosti ve výpovědi žadatele formou dalšího pohovoru a byly vysvětleny důvody zatajování podstatných faktů. Nepravdivá prohlášení nejsou sama o sobě důvodem pro odmítnutí žádosti. Stěžovatelka má za to, že skutková podstata, z níž žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech, neboť nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci. Soud měl pro tuto vadu napadené rozhodnutí zrušit.

Přijatelnost kasační stížnosti spatřovala stěžovatelka v tom, že se soud dopustil zásadního pochybení, neboť nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Při rozhodování o kasační stížnosti žalobce musel nejprve Nejvyšší správní soud posoudit, zda jsou splněny podmínky řízení. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové byl vynesen dne 22. 8. 2007, tedy po účinnosti novely azylového zákona č. 350/2005 Sb., zkoumal Nejvyšší správní soud nejprve otázku, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu ust. § 104a s. ř. s., tedy zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Vycházel přitom z precedentního usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že důvod přijatelnosti uplatněný stěžovatelkou v podané kasační stížnosti nesplňuje výše uvedená kritéria.

Přestože zájem na jednotné judikatuře správních soudů nepochybně přesahuje individuální zájem stěžovatelky, je nutno konstatovat, že Nejvyšší správní soud se již důvodností kasační stížnosti, v níž stěžovatel namítá, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, zabýval např. v rozsudku ze dne 22. 3. 2005, čj. 4 As 56/2003-76, www.nssoud.cz a k rozporu se zde uvedeným názorem v napadeném rozsudku krajského soudu nedošlo.

Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že irelevancí snahy o legalizaci pobytu jako důvodu pro udělení azylu se zabýval např. v rozsudku ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publ. pod č. 397/2004 Sb. NSS, příp. v rozsudku ze dne 21. 1. 2004, č. j. 4 Azs 47/2003 - 52, www.nssoud.cz; výkladem pojmu „sociální skupina“ pak např. v rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publ. pod č. 364/2004 Sb. NSS, příp. v rozsudku ze dne 14. 1. 2004, č. j. 2 Azs 69/2003 - 48, www.nssoud.cz.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 32 odst. 5 zák. č. 325/1999 Sb., ve znění zák. č. 350/2005 Sb., podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu má odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. ledna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu